O

Hayki

Zaman savurdu herkesi her yere
Her şeyi herkese çevirdi, herkes kendi kendine
Bir tozlu anı gibi ezbere
O gitti şimdi bir ben, bir oda ve bir de kör pencere

Sol yanım onundu kalp hiç bir şey anlamazdı
Bir sabah uyandım canımı istedi ve aldı
Bir meleğin lütfu şeytanın pençesinde kaldı
Üstüme yıkıldı şehrin orospu duvarları

Göçebeydi aklımın en kırılgan sofrasında
Kaybolup sonrasızlığın en acı mısrasında
Selam ola sokakların onlar da farkında
Bir tek ikimizdik sanki koca dünya ortasında

Cehennem her şeyi yakar, hiç bir şey yok edemez
Tek isteğim çaldığın uykularımı geri ver
O bildiğin bütün melodilerim oldu
O gözyaşı, o bir yakarış, o dilimdeki tüm heceler

Dostum, gün ara karanlığa savuşmak için
Sevgili gün sayar seni de gömebilmek için. (Bu gerçek!)
O yalnızlığın sevebilmek için
Bu cevapsız bir soru, kayıp harabe yıllar için

O kendi kendine anlatır durur ama dinleyen kim? (Cevap ver)
Yine ben
O korkak adımlarla kaçar ama sığınacak tek yeri var
Bu beden
O yalnızdı, utanırdı, ama vazgeçmezdi inan
O yenilirken yanı başında duran hangimizdi bak ?
Yine sen

O kendi kendine anlatır durur ama dinleyen kim? (Cevap ver)
Yine ben
O korkak adımlarla kaçar ama sığınacak tek yeri var
Bu beden
O yalnızdı, utanırdı, ama vazgeçmezdi inan
O yenilirken yanı başında duran hangimizdi bak ?
Yine sen

Sokakta rastladığın biri dönüp de bakmadığın
O belki unuttuğun belki adını hiç duymadığın
Düşmanındır belki, belki dostum deyip sırtladığın
O senden habersizken adını ceplerinde sakladığın

Arkanda sandığındı o en önden izledin
İçinde büyüdü bir ses gibi bağırmak istedin
Ve belki özledin kestin saçlarını küsüp O'na
Ve belki özledi semada titrer oldu yüzün

Şarkılar yazıp büyürken bir çocuktu unuttuğu ki
O'na sorsan dostu şöyle derdi; Çocukluğum
Bazen dinlemekten daha çok anlatmaktan yorulduğun
O ellerinden tutup beyaz saçlarınla sarıldığın

Hatırla İstanbul sürekli bağırıyordun git diye

Bir şubat sabahı sustun O'na bulutlar artık kara
Tutunmak ister sana ay kadar tutulmak ister
Sen kadar inanmışken ben kadar kurtulmak ister

Kulağını doldururken hala aynı ninniler
Hatıralar kağıt üstünde can çekişen çizgiler
O; Benim, O; Sensin ve neden diye sorduğum
Bitmek için başlamışken, ölmek için doğduğum

O kendi kendine anlatır durur ama dinleyen kim? (Cevap ver)
Yine ben
O korkak adımlarla kaçar ama sığınacak tek yeri var
Bu beden
O yalnızdı, utanırdı, ama vazgeçmezdi inan
O yenilirken yanı başında duran hangimizdi bak ?
Yine sen

O kendi kendine anlatır durur ama dinleyen kim? (Cevap ver)
Yine ben
O korkak adımlarla kaçar ama sığınacak tek yeri var
Bu beden
O yalnızdı, utanırdı, ama vazgeçmezdi inan
O yenilirken yanı başında duran hangimizdi bak ?
Yine sen

Tištěno z pisnicky-akordy.cz Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!